

בש"פ 5956/22 - מדינת ישראל נגד נתנאל בלייכר

בבית המשפט העליון

בש"פ 5956/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: נתנאל בלייכר

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 5.9.2022 במ"ת 6699-09-22 שניתן על ידי
כבוד השופט א' רובין

תאריך הישיבה: י"א באלול התשפ"ב (7.9.2022)

בשם העוררת: עו"ד מוחמד סראחנה

בשם המשיב: עו"ד משה פולסקי

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רובין) במ"ת 6699-09-22 מיום 05.09.2022, במסגרתה הורה בית משפט קמא כי המשיב ישוחרר ממעצר בית - ויוותרו על כנם תנאי השחרור האחרים שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט א' לנג) במ"י 18253-08-22 מיום 18.08.2022. החלטת בית המשפט המחוזי עתידה להיכנס לתוקף היום, 07.09.2022, שעה 13:00.

2. ביום 05.09.2022 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 332א(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון חבלה במזיד ממניע גזעני לפי סעיף 413 בצירוף סעיפים 25 ו-29, בנסיבות סעיף 144 לחוק; נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה כלל לפי סעיפים 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה ללא רישיון רכב לפי

סעיף 2 לפקודה; נהיגה באופנוע שאינו מותאם למספר הרכבים עליו לפי תקנה 120(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); רכיבה על אופנוע ללא קסדת מגן קשורה לפי תקנה 119(ג) לתקנות.

3. כעולה מהמכתב האישום, ביום 07.08.2022 נהג המתלונן באוטובוס מירושלים לכיוון היישוב בת עין. באוטובוס נסע גם בנו הקטין של המתלונן, וכן 9 נוסעים, וביניהם הקטין א'. במהלך הנסיעה שוחחו המתלונן ובנו בערבית. הקטין א' שמע את השיחה והחליט לפגוע בשניים בשל מוצאם. בהמשך לכך, הקטין א' עבר לספסל האחורי של האוטובוס והחל להתכתב במסרונים עם המשיב. בין היתר כתב הקטין א' למשיב "אני על אוטובוס לבת עין יש שם שני ערבים". המשיב השיב "נוסעים?" ולאחר שהקטין א' אישר שכך הדבר, השיב: "תארגן ננח". המשיב ביקש מן הקטין א' לקבל עדכון על כל התקדמות. במקביל להתכתבות עם הקטין א' שלח המשיב הודעה קולית בקבוצת וואטסאפ שבה הוא אמר: "חברים יש שני ערבים באוטובוס לבת עין, עוד 3 דקות הם בתוך בת עין. חברה יאללה בואו למכולת".

בהמשך לכך, המשיב, יחד עם קטין בשם י' ואדם שלישי החליטו לפגוע במתלונן ובבנו ממניע גזעני. המשיב והשניים האחרים נסעו על קטנוע שבו נהג המשיב למרות שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה. השלושה הגיעו לאזור הכניסה ליישוב בת עין. כאשר השלושה ראו את האוטובוס שבאותו שלב עשה את דרכו מחוץ ליישוב הם החליטו ליידות אבנים על האוטובוס באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחות המתלונן ובנו ולפגוע במזיד באוטובוס. המשיב והאחרים עקפו את האוטובוס בכדי לגרום לו להאט. בשלב זה ירד האדם השלישי מהקטנוע, הרים אבן מהרצפה וזרק אותה לכיוון האוטובוס שהיה בנסיעה במהירות של 30-40 קמ"ש. האבן לא פגעה באוטובוס. בגין מעשים אלה, מיוחסות למשיב העבירות שפורטו לעיל.

4. ביום 08.08.2022, ובטרם הגשת כתב האישום, המשיב נעצר לצרכי חקירה, וביום 18.08.2022 שוחרר בהחלטת בית משפט השלום בירושלים תחת תנאים מגבילים. תנאי שחרורו כללו: התייצבות לחקירה ומשפט לפי דרישה; מעצר בית מלא בבית הוריו, וזאת עד ליום 25.08.2022; איסור על יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, וזאת עד ליום 18.09.2022; ערבות עצמית ושתי ערבויות צד ג' של שני הוריו בסך 10,000 ש"ח כל אחת; הפקדה בסך 5,000 ש"ח.

5. בהתאם לנטען בהודעת הערר, בית משפט השלום האריך את התנאים המגבילים בהם שהה המשיב, בהסכמתו, בהתאם להחלטות מיום 24.08.2022 ומיום 30.08.2022.

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביום 05.09.2022, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים או לחלופין להורות על המשך התנאים המגבילים בהם שהה עובר להגשת כתב האישום.

7. בהחלטה מיום 05.09.2022 הורה בית המשפט המחוזי על שחרור המשיב בהתאם לתנאים אשר נקבעו בהחלטת בית משפט השלום מיום 18.08.2022 – למעט תנאי מעצר הבית אשר מבוטל. בהחלטתו, נימק בית המשפט המחוזי כי מסוכנותו של המשיב מתמקדת בנקודת חיכוך בשטחי יהודה ושומרון וכי ניתן לאיין באופן סביר את המסוכנות גם ללא צורך במעצר בית מלא, אך תוך הרחקת המשיב משטחי האזור. עוד ניתנה התייחסות לגילו הצעיר של המשיב, ולהיותו נעדר עבר פלילי.

8. מכאן הערר שלפניי.

9. בדיון ביום 07.08.2022, חזרו באי-כוח הצדדים על טיעוניהם, כאשר בא-כוח העוררת הדגיש את העובדה שמדובר בעבירות שבצדן סיכון לא מבוטל לחזרה על מעשים דומים בעתיד. עוד הוסף כי היה ראוי, אם בכלל, להורות

על שחרורו של המשיב רק לאחר קבלת תסקיר מעצר שיבחן את מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב לחזרה על מעשים דומים בעתיד.

10. עוד הוסיף בא-כוח העוררת שבמקרים דומים שנדונו בפני בתי המשפט בתקופה האחרונה, בה שוררת מתיחות לא מבוטלת בכל רחבי הארץ, לא בנקל הורו בתי המשפט על שחרורם של נאשמים בעבירות ידוי אבן לעבר כלי רכב או ניסיון חבלה במזיד ממניע גזעני. כך, אם בית המשפט בוחר לשחרר נאשם שהוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות דומות, וכאשר אין מחלוקת לגבי התשתית העובדתית לשלב זה בדיון – הדעת נותנת ששחרור כזה יהיה מותנה בקבלת תסקיר ובביטחון שתנאי השחרור מאיינים את המסוכנות הנשקפת מאותו נאשם על דרך של מעצר בית מוחלט או תנאים מגבילים דומים.

11. שמעתי מאידך את טענות בא-כוח המשיב, שהביע נכונות לשנות את תנאי השחרור באופן של הטלת מעצר בית בשעות הלילה, ועוד הוסיף שמשפחת המשיב פנתה לישיבה בעיר צפת כדי לבחון העברתו של המשיב ללימודים בישיבה זו, ושהייתו בישיבה בשעות הלילה. טרם הוגשה תכנית סדורה מטעם הישיבה בנדון, המשפחה תפנה לישיבה על מנת ליצור תכנית סדורה מטעם הישיבה בנדון, בהקדם האפשרי.

12. נקודת המוצא במקרה שכזה שבו קבע בית המשפט קמא כי ישנן ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, עבירות שבצדן מסוכנות לא מבוטלת –ראוי בהיעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן להורות על מעצר מאחורי סורג ובריח. זאת, משום העובדה שעבירות אלימות שמבוצעות על רקע גזעני מגלמות בחובן מסוכנות אינהרנטית, ושחרור בתנאים מגבילים אינו מבטיח איון המסוכנות הנשקפת.

13. משבחר בית המשפט להורות על שחרורו של המשיב ממעצר, בשל גילו הצעיר; היעדר עבר פלילי; והרחקתו מהאזור לעיר חריש לבית הוריו, בתנאים של מעצר-בית מוחלט, הרי כל הקלה בתנאי השחרור הצדיקה קבלת תסקיר שירות המבחן.

לא בנקל בית המשפט ייתן מבטחו בנאשם שכזה, ששחרור ללא הגבלה וללא פיקוח יכול להשיג את מטרת המעצר-היינו, איון המסוכנות הנשקפת מנאשם שכזה לחזרה על מעשים דומים. אם בית המשפט מצא לנכון להורות על שחרורו, ראוי ששחרור זה יינתן לאחר קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן שיהיה בו להניח את הדעת כי שחרור בתנאים מגבילים יכול להשיג את מטרת המעצר שקבוע בחוק.

במקרה שלפניי כאמור, לא התבקש ולא התקבל תסקיר מעצר.

14. שמעתי את דברי בא-כוח המשיב, שבמידה ובית המשפט יורה על קבלת תסקיר מעצר, הרי שתסקיר כזה יוגש רק בחלוף פרק זמן של חודשיים ואולי אף שלושה חודשים – זאת מפאת עומסים כבדים שמוטלים על שירות המבחן וגם משום העובדה שאנו נמצאים בפתחה של תקופת החגים, שמן הסתם תעכב עוד יותר את הגשת תסקיר המעצר.

15. לאחר שמיעת טענות הצדדים, סברתי שראוי במקרה זה להורות על קבלת תסקיר מעצר כפי שראוי היה לעשות כבר בבית משפט קמא ועודני סבור שכך ראוי לעשות. זאת, מתוך נקודת ההנחה שניהול ההליך יארוך פרק זמן של חודשים מספר לכל הפחות, אם לא יותר מכך.

16. על כן אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר על אודות המשיב שיבחן את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו; את החלופות המוצעות על ידו; את אפשרות השתלבותו בישיבה בעיר צפת על-פי המתווה שהוצע על ידי משפחת

המשיב; וכן את אפשרות הגבלת מעצר הבית לשעות הלילה. התסקיר יוגש בהקדם האפשרי.

17. שירות המבחן יגיש את תסקיר המעצר לבית משפט קמא שבפניו יתקיים דיון בנדון וזאת על-פי יומנו של בית משפט קמא.

18. עד למתן החלטה אחרת, אני מורה שהמשיב ישהה בתנאים של מעצר בית מוחלט בבית הוריו בעיר חריש. יחד עם זאת, יוכל המשיב לצאת מדי יום בליווי של אביו או אמו, בין השעות 08:00-18:00 - בין אם לצרכי עבודה, בין ללימודים ובין לצורך דומה אחר- ובלבד שיציאה כזאת תהיה בליווי אחד משני הוריו. כל זאת, לאחר שאביו של המשיב, אשר נכח בדיון, הביע נכונות מלאה לפקח על המשיב ולהבטיח שכל יציאה שלו לפי החלטת בית המשפט תהיה בליווי שלו או של אשתו.

19. היה ותוצג על-ידי המשיב או משפחתו תכנית לשילובו בישיבה בעיר צפת, יוכל המשיב להגיש בקשה בנדון לבית משפט קמא, בין אם הדיון יתקיים לאחר קבלת התסקיר ובין אם לפני כן -הכל לפי שיקול דעתו של בית משפט קמא.

20. מובהר למשיב שעליו להקפיד על קיום תנאי השחרור, לרבות אי-יציאה מבית הוריו עד החלטה אחרת של בית משפט מוסמך, אלא בליווי אחד משני הוריו בשעות שנקבעו בהחלטה זו, היינו; בבין השעות 08:00-18:00, ובהתאם ליתר תנאיה, שאם לא כן - יעצר.

ניתנה היום, י"א באלול התשפ"ב (7.9.2022).

ש ו פ ט